

er netop deri Grunden ligger til, at vi have søgt at opnaa Enighed. Vi ønskede at indtage et saadant Standpunkt, at det var muligt at faa noget ud af Sagen. Jeg nærer ingen Tvivl om, at hvis min ærede Sidesmand havde siddet i denne Kommission, vilde han have afgivet en Mindretalsbetænkning. Det var han nødt til ifølge den Stilling, han indtager i Samfundet. Men lige saa sikkert vilde det saa have været, at Flertallets Betænkning havde ligget langt længere tilbage mod det konservative end den Betænkning, som nu er bleven forelagt paa vore Borde. Det er givet, at det ærede Medlem vilde have taget sit Særstandpunkt og vilde saa være gaaet ud og have sagt til Arbejderne: Der kunne I se, jeg har forlangt saa meget, men jeg har ikke kunnet faa de andre Herrer med til at gaa saa langt, og Resultatet er selvfølgelig blevet, hvad de andre Herrer vilde. Min ærede Kollega og jeg have indtaget en anden Stilling. Vi have søgt at trække Modstanderne saa meget som muligt over mod os for at naa det bedste Resultat, og det er Grunden, hvorfor vi ikke have indtaget nogen Særstilling.

Saa talte det ærede Medlem om den saa meget omtalte Paragraf med de 4 Tdr. Land Middelfjord og søgte at faa fast, at derpaa kunde der kun holdes een Ko, og i den Henseende var der jo en æret Taler i Gaar, som fuldt ud slog Følge med min ærede Sidesmand, idet han med lige saa stor Sikkerhed slog fast, at der ikke kunde holdes mere end een Ko paa 4 Tdr. Land. Ved at se efter disse to ærede Medlemmers sociale Stilling opdager man, at de begge ere Redaktører, og jeg skal villig indrømme, at dersom disse to Herrer havde 4 Tdr. Land, vilde de maaste endog have vundet ved at holde een Ko derpaa, i alt Fald er jeg fuldt forvisset om, at det vilde vare længe, inden de kunde komme til at holde to Køer derpaa. Jeg skal her indstyre, at jeg ret godt kunde tænke mig at gaa med til den Endring, hvorved en Skræder eller en Skomager kunde komme med ind under disse Forhold — i alt Fald viser det sig i mange Tilfælde, at de have ret god Forstand paa at drive en saadant Jordlod, — men jeg vilde aldrig gaa med til, at man tog Redaktører med ind under Loven. Jeg tror, at hvis de skulde have en saadan Jordlod, vilde det blive den rene Glendighed, og jeg kan godt forstaa, at de to Herrer med Sikkerhed sige: Vi kunne ikke holde mere end een Ko paa en Jordlod med 4 Tdr. Land. Naar de to Herrer udtale det, skal jeg indrømme, at jeg anser det for fuldkommen rigtigt, men naar derimod vi andre, Landarbejderne,

komme i Besiddelse af saadanne Jordlodder, vilde vi jo med Bestemthed, at vi godt kunne holde 2 Køer. Jeg har allerede sagt, men skal sige det engang til, at for mit personlige Bedkommende har jeg aldrig haft mere end lidt over 3 Tdr. Land Middelfjord, og jeg har altid holdt 2 Køer, skønt min Jord Hlet ikke er dyrket saaledes, at den kan faa Præmie, den er ikke dyrket paa anden Maade end ganske normalt. Jeg paaftaar altsaa, at naar Jordlodden bliver paa 4 Tdr., er der ingen Ting i Vejen for at holde 2 Køer. Det, jeg frygter for, er, at Størrelsen kommer til at gaa for langt ned mod 3 Tdr., og det vilde jeg anse for for lidt, og for at ikke det skal blive det normale, mener jeg ganske vist, man bør søge, — og jeg haaber det skal lykkes, — at saa Loddernes Størrelse sat lidt op.

Derefter kom min ærede Sidesmand med den Bemærkning, at jeg var sat ind i Kommissionen for at varetage Landarbejdernes Tarv. Jeg ved intet om, at det har været mit specielle Hverv i denne Kommission. Jeg antager, at alle 22 Kommissionens Medlemmer kom ind i Kommissionen med det Hverv at varetage Landarbejdernes Tarv, og dersom der er nogle, der ikke fuldt ud have villet indrømme dette, tror jeg, de have misforstaaet deres Opgave. Jeg for mit Bedkommende har næppe indtaget nogen Særstilling, som det ærede Medlem synes at antage. Jeg skal oplyse, at der ifølge Loven skulde sættes 2 Husmænd ind i denne Kommission. Jeg havde ønsket, at disse to Husmænd skulde være Landarbejdere, dette Ønskes Opfyldelse opnaede jeg ikke, men til disse to Husmænd hører jeg ikke; det var to helt andre Herrer. De, der satte mig ind i Kommissionen, gav mig intet særligt Hverv. Saa vidt jeg minde, var der kun en eneste af de Herrer, der udtalte sig om min Stilling. Det var et Medlem, som ikke længere er Medlem af Tinget, men som vistnok staar det ærede Medlems Parti allernærmest af de 21, som satte mig ind i Kommissionen. Han havde lidt Betænknelighed, idet han sagde, at han havde intet mod min Person, men han havde hellere ønsket, det skulde være en Gaardmand. Dette blev altsaa udtalt af et æret tidligere Medlem, som maaste stod det socialdemokratiske Parti allernærmest. (Bust: Hvem var det?) Ja, jeg vil ikke nævne Navnet, men enhver vil vistnok have let ved at forstaa, hvem det var. Det ærede Medlem udtalte sig derom saaledes, at i alt Fald 3-4 Medlemmer her af Tinget hørte det. Naar det altsaa hderligere er udtalt, at man vilde have foretrukket, at det blev en Gaardmand, der ind-